

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1941

APRIL

ŠTEV. 4.

Kristus je vstal! Aleluja!

Zares je vstal! Aleluja!

In premagal je greh, pekel in smrt.

Ali si tudi Ti z njim vstal?

Ali si v dobri velikonočni spovedi premagal greh in pekel? Če še nisi, stori to brž! Še je čas! Gorje pa, če bi zamudil zmago nad grehom in peklom. Potem ne bo več vstajenja, potem bo samo še strašna smrt, ki bo v njo duša za večno pokopana, Tvoj delež.

Če pa si s Kristusom vstal iz greha, blagor Ti! Glej samo, da več ne padeš.

»Če ste torej vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na desnici božji. Kar je zgoraj, po tem hrepenite, ne po tem, kar je na zemlji. Zakaj umrli ste in vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu. Ko se prikaže Kristus, vaše življenje, takrat se boste tudi v z njim prikazali v slavi.« (Kol 3, 1—4, Berilo pri maši na veliko soboto.)

Jagnje božje, daj nam svoj mir!

V zadnjem škofijskem listu je objavil prevzvišeni gospod škof nekaj navodil dušnim pastirjem. Med njimi je navodilo, kako moramo moliti za mir. Ker je to navodilo važno za vse vernike, ga v našem listu objavljamo in se glasi takole:

»Hvala ljubemu Bogu, da nam je na priprošnjo Kraljice miru v preteklem letu ohranil mir! Zahvaljujem se vsem duhovnikom in po njih vernikom — zlasti bolnikom —, ki so mnogo molili in svoje trpljenje darovali za mir.

Zdi se, da nas vojska kot ognjen pas vedno bolj in vedno bliže obdaja. V bodoče bomo morali še bolj moliti, da nas usmiljeni Bog obvaruje vojske, ki bi uničevala naše domove, ubijala naša življenja in nam odvzela svobodo, ki je tako velik dar božji. Ne upam si trditi, da smo tako usmiljenji kakor koli zaslužili, pač pa smemo imeti trdno zupanje v uspeh svojih molitev, če bomo molitev spremljali z dobrimi deli in s samopremagovanjem, da ne bomo z grehi, zlasti z izzivajočimi grehi onečaščenja nedelje, bogokletstva, nečistovanja in pijančevanja žalili Boga in klicali nase kazni njegove pravičnosti.

Že v začetku vojske sem skupaj s stol-

nim kapituljem napravil obljubo, da postavimo Mariji, Kraljici miru, Srednici vseh milosti, zaobljubljeno cerkev — in sicer v Ljubljani, tam, kjer se bo pokazala največja potreba, če nas Bog po Marijini priprošnji obvaruje grozot vojske in nam ohrani mir.

Ko vam to obljubo naznanjam, želim, da bi se tej obljubi pridružile vse župnije v škofiji, da bi tako postala obljuba cele škofije. Saj druge obveznosti župnije ne sprejmejo nase, kakor da župljani ob svojem času po svojih močeh prispevajo, da se zgradi obljubljen cerkev.

Gospod pravi: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, sem jaz sredi med njimi« (Mt 18, 20), in nam s tem zatrjuje, da je skupna molitev v isti namen Bogu posebno všeč, da Njega samega pritegne k nam, da nas gotoveje usliši, če nam je v zveličanje. Po tej Jezusovi besedi se hočemo ravnati in v vsej škofiji imeti molitveno devetdnevnicu za mir.

*Milosti in božjega miru polne velikonočne praznike želiijo vsem župljanom
tržiški župnik in kaplana.*

Namen te devetdnevnice je po priprošnji preblazene Device in Matere Marije sprostiti od Boga, da se sklene pravičen in trajen mir med narodi in državami in da se našemu narodu in naši državi ohrani mir, red in svoboda.

Ta devetdnevnica naj se opravlja v vseh župnijah, kuratnih in samostanskih cerkvah in kapelah od 4. do 12. aprila, to je: začne se prvi petek aprila, na spomin žalostne Matere božje in se konča pred božjim grobom, na veliko soboto, morda najprimerneje pred slovesnim vstajanjem.

Opravlja naj se na sledeči način: Zjutraj med sveto mašo naj se moli sveti rožni venec, litanije Matere božje in molitev za mir (brez običajnih molitev po lavretanskih litanijah); kjer pa je zvečer običajen blagoslov, se devetdnevnica more opraviti tudi zvečer.

Ker se ob delavnikih mnogi verniki ne morejo udeleževati svete maše, a je vendar važno, da kolikor mogoče vsi verniki škofije ob tej devetdnevnici

zdržijo svoje molitve v eno samo močno prošnjo, zato naj vse družine in posamezni verniki teh devet dni doma molijo sveti rožni venec v isti namen. Gospodom dušnim pastirjem naročam, da to devetdnevnico s prižnice vernikom oznanijo in jim zlasti toplo priporočajo, da jo v družinah opravljajo s skupno molitvijo rožnega venca.

O, kako bi bili srečni, ko bi s to devetdnevnico sprosil tako razpoloženje vladarjem, da bi od mrtvih vstali Jezus mogel prinesti — mir!

To je navodilo prevzvišenega g. škofa. Pri nas bomo devetdnevnico opravljali zvečer ob 7. Le na cvetno nedeljo bo združena s popoldansko službo božjo ob 2. Naj ne bo družine v Tržiču, ki bi k tej devetdnevnici ne pošiljala vsaj enega svojega zastopnika. Če pa je kolikaj mogoče, naj se devetdnevnice udeležuje kar polnoštevilna družina, razen tistih, ki morajo biti doma zaradi kaknega nujnega opravila. Zlasti pa naj starši pošiljajo k devetdnevnici otroke.

Viktor Zakrajšek:

Izpod Ljubelja v Caribrod

Kot je »Glasnik« že poročal, sem na poti z božičnih počitnic prevzel obširno niško faro, ki obsega samo 20 okrajnih glavarstev in ima okrog 5000 katoličanov. Takoj v prvih dneh svojega nastopa, sem dobil pismo iz Caribroda (na jugoslovansko-bolgarski meji) od nekega Potočnika, naj pošljem na tamkajšnjo gimnazijo red iz verouka za njegovo hčerko, ki hodi v drugi razred.

»No, tako poceni pa pri meni redi tudi niso,« sem si mislil, če tudi sem večkrat slišal, da sem v šoli preveč dober. — »Kar tako se redi ne pošiljajo, ampak tja bom prišel in pogledal, ali Vaša hčerka kaj zna,« sem odgovoril in naznanil dan in uro, kdaj bom prišel. Seveda so na več straneh tako name čakali, in ker so prav v tistih dneh ustavili več vlakov, sem imel veliko težav, preden sem vse uredil. Naredil sem načrt, da bom dopoldne opravil v Pirotu, a popoldne v Caribrodu. Uporabil bi zato mešani, potniški in brzi vlak. Ko sem šel zjutraj na postajo na mešani vlak, sem ravno ujel brzega, ki je vozil z dveurno zamudo. V Pirotu sem našel v gimnaziji 14 dijakov in na učiteljišču 5. Dopoldne sem tam opravil

in ko sem hotel hitro na vlak sem zvedel, da ga zopet ne bo kmalu. Mirno sem v gostilni nekaj pojedel in šel počasi na postajo, kjer sem slučajno ujel mešani vlak, ki bi že pred petimi urami moral voziti. Srečno sem prišel v Caribrod v gimnazijo, točno ob treh popoldne, kakor sem to preje naznanil. Čakal me je g. ravnatelj in omenjena učenka. Katoličanka je na vsej gimnaziji samo ona. Kar v pisarni sem jo izprašal in moram reči, da je dobro odgovarjala. Naročil sem ji še, kaj se mora do konca šolskega leta naučiti, napisal sem red in odšla sva. Hotel sem na vlak, a gimnazijka mi je prigovarjala, naj grem z njo na njen dom.

Oče, da me čaka na postaji — čakal je na brzi vlak, a jaz sem prišel z drugim — a mati, da je rekla, da moram priti, ker me pozna.

»Odkod pa je mati doma,« sem povprašal. »Od Svete Ane nad Tržičem,« se je glasil odgovor »in pravi, da ste jo Vi poročili, mi pripoveduje učenka.

»Če je tako, pa moram iti,« sem se odločil, saj bo vlak najbrže imel zamudo. No, vlak je pa kakor nalašč točno odšel in jaz sem ostal.

Našel sem znano šentiančanko, ki se je pred leti poročila s finančnim stražnikom in živi sedaj zadovoljno v krogu svoje družine v Caribrodu. Tudi mož me je našel, ko me na postaji ni dočkal. Hitro je mineval čas, ko smo obnavljali spomine. Seveda nismo bili dolgo sami. Še tri katoliške družine so tam. Vsi so prišli, da me pozdravijo, ker že tako dolgo niso videli duhovnika. Šest otrok se je zbralo okrog mene, podobice so pomagale, da sem prišel do njihovih src in kar začeli smo z veroukom. Malo sem izpraševal, malo razlagal, pa so se še matere vmešale in spraševale, kako naj otroke uče in kaj naj jih nauče.

»Moramo pa me učiti, ker Vas ni.« so mi govorile. Hvala Bogu, da imamo še take matere, ki razumejo svojo dolžnost: nazadnje so se še očetje pridružili in še en fant — profesor je prišel in priredili smo slovenski večer.

Hitro so minevale ure, če tudi sem se odpeljal šele opolnoči. Obljubil sem, da bom na velikonočni ponedeljek zopet prišel, da bomo v Caribrodu imeli sv. mašo in če mogoče tudi prvo sveto obhajilo. Ali bom mogel obljubo držati, pa še ne vem. Zakaj fara je velika in povsod bi radi imeli vsaj za praznike sveto mašo. In če Bog da, bomo na velikonočni ponedeljek na bolgarski meji oživljali spomine na naše kraje in prijatelje pod Ljubeljem, ki jim že sedaj pošiljam velikonočne pozdrave.

»Za brate in sestre naše župnije, ki so se izselili, boste molili po litanijah. Kako sem bil vesel, ko sem v »Glasniku« čital, da je ljubljanski prevzvišeni gospod škof tako določil. Ali ni šentiančanka na bolgarski meji potrebna božje pomoči, da bo svoje otroke dobro vzgojila, jih poučila v veri, jih ohranila Cerkvj in narodu. In koliko je takih slovenskih mater raztresenih ne samo po naši državi, ampak po vsem širnem svetu. Molimo zanje, da bodo z božjo pomočjo ostale verne Bogu, Cerkvj in narodu.

To in ono

Bolniki in stari ljudje bodo lahko opravili svojo velikonočno dolžnost v cvetnem tednu. V Dolini bo za to priložnost v torek 1. aprila, pri Sv. Ani in

na Čegelšah v sredo 2. aprila. Po Tržiču in Bistrici bomo spovedovali bolnike v sredo 2. aprila popoldne, sv. obhajilo bomo pa delili v četrtek zjutraj dne 3. aprila. V četrtek 3. aprila zjutraj bo za tiste, ki ne morejo po klancu v župnijsko cerkev, na razpolago spovednik tudi v zakristiji pri Sv. Andreju. Vse bolnike in stare ljudi prigrasite do 31. marca.

Tujega spovednika in sicer enega od g. pp. frančiškanov z Brezij bomo imeli v župni cerkvi v četrtek 3. aprila popoldne, v petek 4. aprila do sobote popoldne 5. aprila. V soboto mu bo prišel na pomoč g. prof. dr. Lenček, ki bo spovedoval tudi v nedeljo 6. aprila. K spovedi naj pridejo žene v četrtek popoldne in zvečer ter v petek zjutraj. V petek zvečer, v soboto zjutraj in zvečer ter v nedeljo pa naj pridejo k spovedi možje in fantje. Porabite priložnost. Dajte spovednikom dosti dela, tako da bodo za veliko noč imeli vsi župljani velikonočno dolžnost že opravljeno.

Na drugi strani zadnjega »Glasnika« je bila neljuba pomota. Namesto Duhovniška sobota smo brali Duhovniška dobrota.

Oznanila za april

4. Prvi petek v mescu in spomin Marije sedem žalosti. Zjutraj ob pol 6 govor, potem bo skupno sveto obhajilo za Marijino družbo žena. Ob 6 je oglašena sveta maša pred Najsvetejšim za žive in mrtve članice Marijine družbe žena. Na predvečer se vrši skupna molitev svete ure od 8. do 9. ure. — 4.—12. aprila: Devetdnevniča za mir. Vsak večer ob 7 sv. rožni venec in litanije MB z molitvijo za mir. Na cvetno nedeljo bo pobožnost združena s popoldansko službo božjo. Na veliko soboto bo sklep devetdnevniče pred Vstajenjem ob pol 5.

5. Prva sobota v mescu ali duhovniška sobota. Po šesti sveti maši se izpostavi Najsvetejše in odmoli molitev za duhovnike.

6. Cvetna nedelja in prva nedelja v mescu. Zjutraj pri šesti sveti maši je skupno obhajilo mož in fantov. Pri vseh svetih mašah se bere pasijon po evangelistu svetem Mateju. Ob trideletni na 10 je slovesen blagoslov oljk in zelenja ter procesija okoli cerkve.

8. Veliki torek. Med sv. mašo se bere popis Jezusovega trpljenja po evangeliju sv. Luke.

9. Velika sreda. Med sveto mašo se bere popis Jezusovega trpljenja po evangeliju svetega Marka. Popoldne ob 4 so pete jutranjice.

10. Veliki četrtek. Ta dan je spomin zadnje večerje, postavitve sv. Rešnjega Telesa, Jezusovega krvavega potu na Oljski gori in Judovega izdajstva. V spomin na postavitve svete

maše je ta dan samo ena sveta maša. Sveto obhajilo se deli prvič ob pol 6 zjutraj. Ob 9 je slovesna sveta maša. Pri glorijski zapoje orgle in zvonovi, ki potem utihnejo do velike sobote v spomin na Jezusovo trpljenje. Med sveto mašo se bo zadnjič delilo sveto obhajilo. Pristopite k svetemu obhajilu v obilnem številu. Po sveti maši se prenese sv. Rešnje Telo v kapelico (spomin Jezusove poti na Oljsko goro). Po kratkih molitvah v kapelici se razkrijejo oltarji. To nas spominja na to, da so Jezusa ob smrti oropali oblačil in da so si jih vojaki med seboj razdelili. Popoldne ob 4 so pete jutranjice. Zvečer ima v kapelici uro molitve dekliška Marijina družba od 7.—8. ure, Marijina družba za žene pa od 8.—9. ure.

11. Veliki petek. Spomin smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa. Ob 6 zjutraj sveti križev pot. Ob 8 prične sveto opravilo. Najprej tiho žalovanje nad grehi sveta, ki so zakrivali Jezusovo smrt (mašnik leži pred oltarjem), nato branje iz stare zaveze o velikonočnem jagnjetu in popis Jezusovega trpljenja po evangeliju sv. Janeza. Sledijo molitve za vse ljudi vsega sveta, odkrivanje in češčenje svetega križa, potem mašne molitve velikega petka. Nato se prenese sveto Rešnje Telo v božji grob. Popoldne ob 4 so pete jutranjice. Zvečer ob tričetrt na 8 je zadnja postna pridiga in petje žalostink cerkvenega pevskega zbora.

12. Velika sobota. Ob 7 zjutraj je blagoslov ognja, s katerim se potem prižgo tudi luči v cerkvi. Sledi blagoslov velikonočne sveče, branje 12 prerokb iz starega zakona, blagoslov krsne vode in nato slovesna sveta maša, med katero pri glorijski zapoje orgle in zvonovi. Vsi obredi velike sobote so se včasih opravljali ponoči od sobote na nedeljo. Sveto obhajilo se na veliko soboto deli samo med sveto mašo.

Vsak post preneha na veliko soboto opoldne.

Blagoslov velikonočnih jedi bo na veliko soboto popoldne na Bistrici, po Dolini in pri Sv. Ani, kakor tudi v vmesnih krajih, po običajnem redu. Za bistriško sosesko se bo delil blagoslov na dveh mestih: najprej ob 1 popoldne pri Koširju poleg kolodvora in potem pri Aljančiču na Bistrici. V župni cerkvi bo blagoslov jedil točno ob 2, pri Sv. Andreju pa ob pol 3 popoldne.

Slovesno vstajenje in procesija bo po slovesnih jutranjicah, ki se prične ob tričetrt na 5 popoldne. Procesija gre po običajnem redu. Tisti, ki opravljajo pri procesiji kako častno službo, naj blagovolijo biti pravočasno na mestu. Med procesijo naj bodo trgovine in izložbe zaprte. Olikan človek ne bo med procesijo postajal na trgu!

13. Velika noč. Ob 6 je sveta maša pred Najsvetejšim. Ob 10 je slovesna peta sveta maša z leviti. Popoldne ob 3 so slovesne pete litanije Matere božje.

14. Veliki ponedeljek. Nezapovedan praznik. Službe božje so kakor ob nedeljah.

15. Veliki torek. Ob 6 je orglana farna sveta maša. Ob 10 je sveta maša v cerkvi sv. Jožefa na hribu.

20. Bela nedelja. Službe božje so v navadnem

redu. Pri vseh treh svetih mašah je letno darovanje za oba gg. kaplana.

24. Sv. Jurij. Ob 6 je v župni cerkvi orglana sveta maša pri oltarju sv. Jurija. Ob 10 je sveta maša v cerkvi sv. Jurija nad Bistrico za sosesko in z darovanjem za cerkev.

25. Sv. Marko. Ob 6 je v župni cerkvi orglana sveta maša. Ob 7 gre čez trg procesija v cerkev sv. Jožefa, kjer je sveta maša s pridigo. Po sveti maši se vrne procesija po krajši poti nazaj v župno cerkev.

27. II. nedelja po veliki noči. Službe božje so v župni cerkvi po navadnem redu. Ob 10 je sveta maša s pridigo in darovanjem tudi v cerkvi sv. Jurija nad Bistrico.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod nadomešča postno pobožnost in molitev za mir na cvetno nedeljo. Vesoljna odveza: 6, 15.

Dekliška Marijina družba: shod in skupno sv. obhajilo 20.

Marijina družba za žene: Shod in skupno sv. obhajilo 4.

Mladinska pobožnost: 20. popoldne.

Molitvena pomoč KA: na cvetni petek po križevem potu in molitvah za mir, na veliki petek nadomešča postna pobožnost, pozneje vsak petek ob 8.

Solska spoved po napovedi v cerkvi in v šoli.

Župnijska kronika za februar 1941

V februarju v naši župniji rojeni:

1. Kranjec Doroteja se je rodila 5. februarja pri Sv. Ani 74, kot hčerka Sranjec Franceta in Antonije, roj. Krasnik.
2. Renata Apolonija Božič se je rodila 2. februarja v Bistrici 54, kot hčerka Božič Veronike.
3. Golmajer Doroteja se je rodila 7. febr. pri Sv. Ana 115, kot hčerka Golmajer Marije.
4. Tišler Pavla se je rodila 8. februarja, kot hčerka Tišler Franceta in Ivane, roj. Ahačič.
5. Golmajer Marija se je rodila 10. februarja kot hčerka Golmajer Gašperja in Ane, roj. Laussegger.
6. Peharc Blaž se je rodil 8. februarja kot sin Peharc Blaža in Marije, roj. Šest.
7. Sušnik Miroslava se je rodila 12. februarja kot hčerka Sušnik Rudolfa in Ane, rojene Smolej.
8. Jereb Franc se je rodil 5. februarja kot sin Jereb Franceta in Stefamije, roj. Logar.
9. Paplar Jožef se je rodil 18. februarja kot sin Paplar Antona in Terezije, roj. Pernuš.
10. Perko Jožefa se je rodila 15. februarja kot hčerka Perko Henrika in Ane, roj. Klemenc.
11. Knific Peter se je rodil 22. februarja kot sin Knific Alojzija in Marije, roj. Svab.
12. Globočnik Viljem se je rodil 24. februarja kot sin Globočnik Lenarta in Ane, roj. Jerše.
13. Kmetič Marija se je rodila 27. februarja kot hčerka Kmetič Rudolfa in Marije, roj. Jakopin.

Za predstavnika in založnika: Žitko Alojzij, župnik v Trziču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Gvido Rant, O. F. M. — Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec.

